

ДЕВОЙЧЕТО И ДВАНАДЕСЕТТЕ МЕСЕЦА

chitanka.info

Една жена имала две дъщери: едната била нейна, а другата — заварена. Своята дъщеря тя обичала много, а заварената, да би могло, в капка вода би удавила. Не искала да я види, все ѝ се карала и я биела, ала девойката била здрава и силна, а сестра ѝ все болнава. Чудела се и се маела мащехата какво зло да направи на заварената си дъщеря, та да се отърве от нея, и най-накрая измислила — решила да я изпрати за вода на една много далечна чешма. До чешмата имало дърво и се говорело, че под него нощем се събирали всякакви таласъми и самовили. „Дано те погубят завареницата, че да не ми се мярка вече пред очите“ — рекла си мащехата и заръчала на горката девойка да отиде в полунощ за вода на чешмата.

Послушало я момичето, взело менците и кобилицата и тръгнало. Щом приближило до дървото, то видяло единадесет мъже и една стара жена. Те били насядали в кръг под него. Сред мъжете имало и стари, и млади, и ниски, и високи, но един бил много нисък. Старата жена пък изглеждала доста начумерена. Тя била баба Марта, а мъжете били единадесетте месеца. Най-ниският бил най-късият месец Сечко. Девойчето се претрашило и им рекло:

— Добър вечер, чичовци, как сте, живо-здрavo ли сте?

— Дал ти Бог добро, девойче — отговорили ѝ месеците, — добре сме, живи и здрави. Ами ти как си и какво търсиш по никакво време за вода? Не те ли е страх?

— Какво да правя? Страх, не страх, като ме накара мащехата, как мога да не дойда! — казало девойчето.

— Така си е, девойко. Там, дето има сила, правда няма — рекла баба Марта. — Слушай, искам нещо да те попитам: кои месеци в годината са по-хубави и кои по-лоши?

— О, мари златна бабо — рекло девойчето, — ами че всички месеци в годината са от хубави по-хубави, няма ни един лош месец.

— Хайде със здраве, пиле — рекли ѝ месеците, — върви си и да си благословена от Бога и от нас. Щом проговориш, по един алтън винаги да пада от устата ти.

Девойчето наляло вода, отишло си вкъщи и почукало на вратата. Като го видяла, че си идва с пълни менци, мащехата много се разлютила. Попитала го нещо и ѝ причерняло пред очите, защото колкото думи казала завареницата, толкова алтъна паднали от устата ѝ на земята и девойката се навела и си ги взела. В чудо се видяла

мащехата — та нали тя я пратила да загине, а не да вади на всяка дума алтън от устата си.

— Кой те омагьоса, мари никаквице — викнала мащехата, — та вадиш алтъни от устата си? Каж ми, че ако те хвана, ще те пребия!

И сиротото девойче ѝ разправило за месеците и за тяхната благословия.

На другия ден вечерта мащехата пратила своята дъщеря на чешмата да налее вода, за да благословят и нея месеците, да падат алтъни от устата ѝ.

— Хайде, щерко, ще те изпратя на чешмата — рекла ѝ тя — да налееш вода и да те благословят месеците, та да вадиш и ти алтъни от устата си като оная никаквица.

Отишла девойката на чешмата и когато поздравила мъжете и жената, те я попитали кои месеци са по-добри и кои по-лоши. Позамислило се малко момичето и се сопнало:

— Ами вие не знаете ли кои са по-добри, та мене ме питате? То и малките деца знаят кои месеци са по-добри — Коложег^[1] и Сечко^[2] са най-злите, а пък Марта е много сприхава и невярна. Ето тия са най-лошите. То и другите не са по-добри, ама какво да правим — паднали сме им в ръцете и ще ни правят, каквото си щат.

— Ха да си благословена змийчета да вадиш от устата си на всяка дума — рекли ѝ месеците.

Тръгнало си момичето с празните менци, за да не му тежат по пътя, и щом влязло вкъщи и проговорило, от устата му изпаднало змийче.

— Мари дъще, защо змийчета вадиш от устата си? Защо не вадиш алтъни, както сестра ти? Леле, дъще, за срам и резил станахме! Какво ми дойде до главата!

Мащехата намразила още повече завареницата си, ала нямало какво да ѝ направи, защото правдата била на нейна страна, макар и да било момиче сираче.

След няколко дни си дошъл братът на девойчето, което бълвало змийчета, и като разбрал каква е работата, осъдил майка си за това, че мразела така завареницата си, и рекъл:

— Който копае гроб другиму, сам пада в него.

[1] Коложег — януари. ↑

[2] Сечко — февруари. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.